

ת"פ 58398/06/17 - מדינת ישראל נגד א ש - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 58398-06-17 מדינת ישראל נ' ש

ת"פ 46381-05-17

ת"פ 37059-10-17

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי ברזילי ועדי סעדיה
המאשימה
נגד
א ש - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד חיים אוחיון
הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 6.12.17 הורשע הנאשם במספר כתבי אישום כדלקמן:

- בת"פ 46381-05-17 הורשע הנאשם בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום הראשון**").

לפי כתב האישום המתוקן, בבוקר יום 17.4.17 החל הנאשם לצעוק על המתלוננת בביתם ובהמשך אחז בטלפון נייד של המתלוננת והניפו על מנת להשליכו. משהתקרבה אליו המתלוננת, הנאשם דחף אותה והשליך את הטלפון על השולחן. בהמשך, איים הנאשם על המתלוננת באומרו "**אני ארצח אותך ואת בני המשפחה שלך, תראי מה אני אעשה לבת שלך, אני אשבור לכם את הידיים ואת הרגליים, אני אשרוף אותך, אני אשרוף את הבית של אמא שלך**".

- בת"פ 58398-06-17 הורשע הנאשם בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום השני**").

לפי כתב האישום, בליל יום 29.5.17, החל הנאשם לצעוק לעבר המתלוננת ובתם, באומרו: "**לקחתי את המספריים והמוט ברזל ואני מתכנן עליכן**", "**אני אעשה לכן חג שחור**", "**אני אשפוך לך חומצה על הפנים**". בשל חששן, יצאה המתלוננת מחדר השינה ורצה לחדר השינה של הבת תוך שנעלה את החדר.

- בת"פ 37059-10-17 הורשע הנאשם בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום השלישי**").

לפי כתב האישום המתוקן, בתו של הנאשם ובן זוגה היו צפויים להעיד נגד הנאשם בעקבות האירוע מושא כתב האישום הראשון. בהמשך לכך, בבוקר יום 27.8.17, עת יצא בן הזוג של בתו של הנאשם מהבית, חסם הנאשם עם רכבו את רכבו. הנאשם סימן לבן הזוג של בתו לבוא אליו, וכאשר הלה יצא מרכבו אמר לו הנאשם: "**אתה מתכוון להעיד נגדי בבית המשפט, אתה לא מתבייש**". כן איים עליו באומרו כי ינגח בו וישבור לו את השיניים ויטפל בו וידאג שהוא ובתו לא יגיעו לבית המשפט.

2. לפי הסדר טיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר מבחן, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים.

4. שירות המבחן, בתסקירו מיום 6.5.18, ציין כי הנאשם בן 66, אב לשלושה ילדים. הנאשם והמתלוננת התגרשו ונותר הקשר בינו ובין בני משפחתו. הנאשם פרש מעבודתו בשנת 2007 על רקע בעיות רפואיות, הוא סובל מסכרת, לחץ דם ומטופל בקנאבוס בשל כאבי צוואר וכתף. הנאשם נעדר רישום פלילי. הנאשם שלל כל פסול בהתנהגותו, שלל התנהגות אלימה מצדו ותיאר עצמו כנפגע. לדבריו הגשת התלונה נגדו היתה בשל רצונה של המתלוננת להרחיקו מהבית ולהשתלט על כספיו. כן שלל הנאשם נזקקות טיפולית.

להתרשמות שירות המבחן, לנאשם צרכי שליטה גבוהים, הוא ממוקד בעצמו, בצרכיו ובקשייו, אגוצנטרי, השלכתי, ומתקשה לראות באחר סובייקט בעל צרכים נפרדים משלו. הנאשם גם מתקשה לגלות אמפטיה כלפי בני משפחתו. עוד הוסיף שירות המבחן, כי גם מולו התנהג הנאשם באופן לא מותאם, התקשה לענות על שאלות באופן ענייני והגיב בתוקפנות על שאלות מסוימות. שירות המבחן העריך כי הנאשם זקוק לטיפול במסגרת בריאות הנפש לצד טיפול בתחום אלימות במשפחה, אולם הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית והגיב בתוקפנות ישירה כלפי שירות המבחן.

שירות המבחן העריך באותו שלב, כי ההליך המשפטי אינו מרתיע את הנאשם באופן ממשי, וכי לאור הרחקתו מהמשפחה, הבדידות והתפרקות התא הזוגי והמשפחתי, ישנו סיכון לחזרתיות בביצוע העבירות. במצב דברים זה, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

5. שירות המבחן הוסיף, בתסקירו המשלים מיום 9.7.18, כי הנאשם החל בשיתוף פעולה, חש פחות מאוים ונכון יותר להקשיב, לצד זאת, המשיך להביע עמדה קורבנית והתקשה להתייחס באופן ענייני להתנהגותו האלימה. הנאשם מסר, באותה העת, כי הוא מעוניין להשתלב בטיפול. לאור נכונותו הראשונית של הנאשם לטיפול, ביקש שירות המבחן דחייה לצורך בדיקת התאמה.

6. בתסקיר נוסף מיום 22.10.18, ציין שירות המבחן, כי לפי דיווח גורמי הטיפול במסגרת היחידה לטיפול באלימות ברמלה, הנאשם יתקשה להפיק תועלת מהטיפול במסגרתם, וזאת לאור מצבו הרפואי. עם זאת, בהערכה מחודשת העריך שירות המבחן, כי הנאשם עשוי להפיק תועלת מטיפול שיחתי במסגרת המרפאה לבריאות הנפש באזור מגוריו. לאחר שהנאשם הביע נכונות לכך, ביקש שירות המבחן דחייה נוספת של שלושה חודשים.

7. בתסקירו האחרון מיום 23.1.19 הוסיף שירות המבחן, כי בתקופת הדחייה פנה הנאשם למרפאה

לבריאות הנפש, אשר לא התרשמה מצורך טיפולי. בתקופת הדחייה התרשם שירות המבחן כי המסוכנות הנשקפת מהנאשם פחתה מעצם הנתק מהמתלוננת והגירושין. כן התרשם שירות המבחן מנכונותו של הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן. מכאן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור. שירות המבחן גם המליץ שלא להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות בשל מצבו הרפואי.

טענות הצדדים

8. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות של האיומים והתקיפה בהם הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על שלומו, בטחונו ושלמות גופו של אדם, וזכותו לשלוות נפש. הפגיעה היא חמורה במיוחד כאשר עבירות של אלימות מבוצעות בתוך מסגרת משפחתית המבוססת על יחסי אמון ותלות. כתוצאה מביצוע העבירה של שיבוש הליכי משפט בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים של הגנה על שלטון החוק, ואפשרות רשויות החוק לבצע תפקידן. גם מידת הפגיעה בערכים של שיבוש הליכי משפט היא ברף גבוהה.
9. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון והשני, נע בין מאסר קצר שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. עוד טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השלישי, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים.
10. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם הודה במיוחס לו וחסך עדויות; מתסקיר שירות מבחן עולה, כי הנאשם מכחיש את המיוחס לו, משליך האחריות והבעייתיות למצבו על גורמי חוץ ועל המתלוננים עצמם, מציג עמדה קרבנית, ומתקשה לגלות אמפתיה. להערכת שירות מבחן, לנאשם מאפייני דפוס אלימים, אולם הוא שלל נזקקות טיפולית. שירות המבחן ציין כי גם כלפיהם הנאשם נהג באופן לא מותאם וישנו סיכון והישנות העבירות.
11. מכאן, עתרה באת כוח התביעה, להטיל על הנאשם בגין שלושת כתבי האישום יחדיו, מאסר לתקופה של 10 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
12. בא כוח הנאשם טען כי יש לקחת בחשבון, כי העבירות בוצעו על רקע סכסוך גירושין ותחושת הנאשם, כי לאחר שהשקיע בילדיו, רכש להם בתים, הם הוסתו נגדו. עוד ציין, כי בן הזוג של הבת חי בביתם קרוב ל-7 שנים, וכוונת הנאשם היתה אך להטיף לו מוסר. עוד הוסיף, כי העבירות של התקיפה והאיומים הן ברף הנמוך.
13. בא כוח הנאשם טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:
- הנאשם והמתלוננת אינם עוד בקשר והנאשם מתגורר בגפו בדירה שכורה; לנאשם בעיות רפואיות בגין נאלץ לפרוש מעבודתו, לרבות סוכרת, יתר לחץ דם, גידולים שונים, חסימה בכלי דם (ענ/5); הנאשם מוכר כנכה בשיעור 75% מטעם המוסד לביטוח לאומי (ענ/4); הנאשם נעדר הרשעות קודמות; מתסקיר שירות המבחן, התקבל רושם כאילו הנאשם לא מוכן לשתף פעולה, אולם הלכה למעשה הנאשם נכון לכל טיפול.

עוד הוסיף, כי התסקיר האחרון מלמד על השינוי שחל בו.

14. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.

15. הנאשם, בדברו האחרון, חזר על מסכת חייו וציין, כי הוא אדם חולה ופגוע.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

16. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם יתחשב בית משפט **בערך החברתי הנפגע** מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

17. הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם, לצד הגנה על שלווה נפשו, תחושת הביטחון וזכותו שלא יופנה נגדו מלל מאיים. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע עבירות של איומים ותקיפה, מושא האישום הראשון והשני, היא בינונית - גבוהה, וזאת לאור רף האיומים בכל אחד מאישומים אלו, התקיפה הנלווית לאיומים באישום הראשון, ותחושת האיומים שהטיל הנאשם על בנות משפחתו. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע עבירות של איומים ושיבוש מהלכי משפט, מושא האישום השלישי, גם היא גבוהה, לאור הצירוף בין איומים ברף גבוה ושיבוש מהלכי משפט, שמטרתם מניעת עדויות נגד הנאשם בבית המשפט.

18. מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת ביחס לעבירות של איומים, בין כשלעצמה, ובין לצד תקיפת בן משפחה או שיבוש מהלכי משפט, ברף בינוני - גבוה, נעה בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים (ראו למשל: רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.18); עפ"ג (י-ם) 10831-09-16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.11.16); עפ"ג(ב"ש) 54434-07-13 **לויט נ' מדינת ישראל** (9.7.14); ת"פ (רח') 26281-04-17 **מדינת ישראל נ' ניקונוב** (8.10.18); ת"פ (עכו) 43419-07-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.8.16); ת"פ (ק"ג) 46630-06-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.8.16); ת"פ (ק"ג) 17519-11-15 **מדינת ישראל נ' דויד** (16.6.16); ת"פ (ב"ש) 5233-04-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (9.6.16); ת"פ (ב"ש) 37846-11-15 **מדינת ישראל נ' אלטלאלקה** (24.5.16)).

19. באת כוח התביעה הגישה פסיקה שעניינה בתקיפת בת זוג בלבד שאינה רלוונטית למתחם (רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16); רע"פ 303/16 **טלקר נ' מדינת ישראל** (13.1.06)) ולא הוגשה כל פסיקה בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

20. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון והשלישי נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים. מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום השני נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

21. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו וחסכון בעדויות רגישות של בני משפחתו; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם והמתלוננת התגרשו ואין כיום קשר ביניהם; לנאשם בעיות רפואיות רבות בגין פרש ממקום עבודתו בגיל 57 והוא מטופל במרפאת כאב; הנאשם מוכר כנכה מטעם הביטוח הלאומי.

מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם התקשה לגלות אמפתיה כלפי בני משפחתו והגיב באופן שאינו מותאם ובתוקפנות. הנאשם שלל תחילה נזקקות טיפולית, אולם בהמשך חזר בו מעמדה זו. שירות המבחן הפנה את הנאשם למרפאה לבריאות נפש, אולם נמצא כי אינו זקוק לטיפול פסיכיאטרי. הנאשם לא שולב בהליך טיפולי אחר.

שירות המבחן לא נתן תחילה המלצה טיפולית, אולם לבסוף המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור. המלצה זו חורגת מהעונש ההולם ללא טעם ממשי והליך טיפולי. שירות המבחן סבר, אמנם, כי הנאשם יתקשה לבצע עבודות שירות, אולם הממונה על עבודות שירות מצא אותו מתאים לביצוע עבודות שירות.

22. מכאן, יש להטיל על הנאשם עונש שהוא בחלקו התחתון - אמצעי של כל מתחם ומתחם והעונש ההולם בגין כל האישומים יחדיו יכולול מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן, קנס ופיצוי למתלוננים.

סוף דבר

23. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 4 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 9.1.19. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 13.3.19. מובהר בזאת לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להביא לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;

ה. פיצוי למתלוננת, נוגה שוורץ, בסכום של 3,000 ₪ ופיצוי למתלונן, רוני מולא, בסכום של 500 ₪. את הפיצויים ישלם הנאשם ב-5 תשלומים, החל ביום 1.3.19 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד שבט תשע"ט, 30 ינואר 2019, במעמד הצדדים.